

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 3. marca 2022*

„Pritožba – Javni uslužbenci – Uradniki – Kadrovski predpisi za uradnike Evropske unije – Člen 60, prvi odstavek – Neupravičena odsotnost – Obseg – Odštetje od letnega dopusta – Odtegljaj od plače – Uradnik, ki ni izpolnil obveznosti iz členov 21 in 55 Kadrovskih predpisov“

V zadevi C-162/20 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 8. aprila 2020,

WV, ki jo zastopa É. Boigelot, avocat,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD), ki jo zastopajo S. Marquardt in R. Spáč, agenta, skupaj z M. Troncosom Ferrerjem, abogado, in F.-M. Hislairjem, avocat,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi I. Ziemele (poročevalka), predsednica šestega senata v funkciji predsednice sedmega senata, T. von Danwitz in A. Kumin, sodnika,

generalni pravobranilec: J. Richard de la Tour,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 3. junija 2021

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

- 1 Oseba WV s pritožbo predlaga razveljavitev sklepa Splošnega sodišča Evropske unije z dne 29. januarja 2020, WV/ESZD (T-471/18, neobjavljen, EU:T:2020:26, v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim je to sodišče zavrnilo njen predlog na podlagi člena 270 PDEU za razglasitev ničnosti, prvič, odločbe Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD) z dne 27. novembra 2017 o odtegljaju od plače v višini 72 koledarskih dni (v nadaljevanju: sporna odločba) in, drugič, kolikor je to potrebno, odločbe ESZD z dne 2. maja 2018 o zavrnitvi pritožbe pritožnice, ki je bila vložena 3. januarja 2018 (v nadaljevanju: odločba o zavrnitvi pritožbe).

Pravni okvir

- 2 Člen 1e(2) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije v različici, ki se uporablja za spor, v okviru katerega je bila vložena ta pritožba (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi), določa:

„Aktivno zaposlenim uradnikom se zagotovijo delovni pogoji, skladni z ustreznimi standardi zdravja in varnosti, ki morajo biti vsaj enakovredni minimalnim zahtevam, veljavnim v skladu z ukrepi, sprejetimi na teh področjih na podlagi Pogodb.“

- 3 Člen 12a(1) Kadrovskih predpisov določa, da se uradniki vzdržijo vseh oblik psihičnega nasilja ali spolnega nadlegovanja. Ta člen 12a v odstavkih 3 in 4 opredeljuje psihično nasilje in spolno nadlegovanje.

- 4 Člen 21 Kadrovskih predpisov določa:

„Uradnik ne glede na svoj položaj pomaga in svetuje svojim nadrejenim; odgovoren je za opravljanje nalog, ki so mu dodeljene.

Uradnik, ki vodi kateri koli oddelek službe, je odgovoren svojim nadrejenim v zvezi z dodeljenimi pooblastili in izvajanjem navodil, ki jih izda. Odgovornost njegovih podrejenih ga nikakor ne odvezuje lastne odgovornosti.“

- 5 Člen 55 Kadrovskih predpisov določa:

„1. Aktivno zaposleni uradniki so ves čas na razpolago svoji instituciji.

2. Običajni delovni teden obsega od 40 do 42 ur, pri čemer dnevno razporeditev delovnega časa določi organ za imenovanja. V enakih mejah lahko organ za imenovanja po posvetovanju z odborom uslužbencev določi delovni čas nekaterih skupin uradnikov, ki opravljajo posebne naloge.

3. Poleg tega se lahko od uradnika zahteva, da zaradi nujnih službenih razlogov ali varnostnih predpisov ostane v pripravljenosti na delovnem mestu ali doma izven rednega delovnega časa. Organ za imenovanja vsake institucije določi podrobna pravila glede uporabe tega odstavka po posvetovanju z odborom uslužbencev.

[...]“

6 Člen 60, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov določa:

„Uradnik ne sme biti odsoten z dela brez predhodnega dovoljenja svojega neposredno nadrejenega, razen ob boleznih ali nesreči. Brez vpliva na kateri koli možen disciplinski ukrep se vsaka pravilno ugotovljena odsotnost, ki ni bila odobrena, uradniku odšteje od letnega dopusta. Če je letni dopust že izrabil, izgubi pravico do osebnih prejemkov za ustrezno obdobje.“

7 Člen 86 Kadrovskih predpisov določa:

„1. Uradnik je disciplinsko odgovoren, če namerno ali iz malomarnosti ne ravna v skladu s svojimi obveznostmi po teh kadrovskih predpisih.

2. Kadar organ za imenovanja ali OLAF izve za dokaze o neizpolnjevanju obveznosti v smislu odstavka 1, lahko sproži upravno preiskavo, s katero se preveri, ali je prišlo da takega neizpolnjevanja obveznosti.

3. Disciplinska pravila, postopki in ukrepi ter pravila in postopki glede upravne preiskave so določeni v Prilogi IX.“

8 Priloga IX h Kadrovskim predpisom, naslovljena „Disciplinski postopek“, v členu 9(1) določa:

„Organ za imenovanja lahko izreče eno od naslednjih kazni:

(a) pisno opozorilo;

(b) opomin;

(c) odlog povišanja v stopnji za obdobje od enega do triindvajset mesecev;

(d) nazadovanje v stopnji;

(e) začasno degradiranje za obdobje med petnajst dnevi in enim letom;

(f) degradiranje v isti funkcionalni skupini;

(g) razporeditev v nižjo funkcionalno skupino, z ali brez degradiranja;

(h) odstranitev z delovnega mesta in, kadar je to primerno, *pro tempore* znižanje pokojnine ali zadržanje določenega zneska od invalidnine za določen čas; učinki tega ukrepa ne zadevajo uradnikovih vzdrževancev. [...]“

Dejansko stanje

9 Za to pritožbo je dejansko stanje spora, kot je predstavljeno v točkah od 1 do 48 izpodbijanega sklepa, mogoče povzeti, kot je navedeno v nadaljevanju.

10 Pritožnica, oseba WV, je uradnica Evropske unije. V ESZD je razporejena od 1. januarja 2011 in je od tega datuma opravljala delo na več oddelkih ESZD. Natančneje, pritožnica je od 1. februarja 2015 do 30. septembra 2016 opravljala delo na oddelku EURCA West3 ESZD.

- 11 Pritožnica je bila od 1. oktobra do 15. novembra 2016 v interesu službe premeščena na oddelek Americas.2, nato pa 16. novembra 2016 na oddelek PRISM ESZD. Pritožnica navaja, da se je večkrat obrnila na upravo, da bi se seznanila z razlogom za svojo izključitev z oddelka EURCA West3.
- 12 Pritožnica naj bi bila 16. januarja 2017 obveščena, da se njene odsotnosti štejejo za „neupravičene“. Kar zadeva njeno prisotnost, je bila tudi obveščena, da še ni bila opažena v svoji pisarni.
- 13 Pritožnica je 10. februarja 2017 od svojih nadrejenih zahtevala pojasnila glede svojih odsotnosti.
- 14 Z elektronskim dopisom z dne 3. aprila 2017 je pritožnica poslala zdravniško potrdilo, da bi upravičila svoje odsotnosti 30. in 31. marca 2017 ter 3. aprila 2017.
- 15 Pritožnica je z elektronsko pošto z dne 10. aprila 2017 svojega nadrejenega opozorila, da naj bi bile njene odsotnosti neupravičeno vnesene v informacijski sistem za upravljanje kadrov Sysper, nekatere od teh odsotnosti pa so se nanašale na datume v prihodnosti.
- 16 Pritožnica in njen nadrejeni sta si 11. aprila 2017 poslala več elektronskih sporočil glede domnevnih neupravičenih odsotnosti.
- 17 Pritožnica si je 25. in 26. aprila 2017 elektronsko dopisovala s svojim vodjo enote glede tega, da njen vodja oddelka meni, da uprava njeno prisotnost v pisarni šteje za neupravičeno odsotnost. Vodja enote je pritožnici med drugim predstavil pogoje, ki jih mora izpolnjevati, da se šteje za „prisotno“ na delu.
- 18 Vodja enote je 12. septembra 2017 pritožnici poslal elektronski dopis, v katerem je navedel, da je bila v obdobju od 1. januarja do 14. julija 2017 85 koledarskih dni neopravičeno odsotna, te odsotnosti pa se ji bodo v skladu s členom 60 Kadrovskih predpisov odštete od njene plače.
- 19 Pritožnica je z elektronskim dopisom z dne 15. septembra 2017 na ta dopis odgovorila in med drugim zahtevala, naj se ji posredujejo izpiski zabeležk njenih vstopov in izstopov iz stavbe.
- 20 Vodja oddelka HR 3 je 25. septembra 2017 pritožnico obvestil, da zaradi varstva podatkov ne more razpolagati s temi izpiski.
- 21 ESZD je pritožnico s sporno odločbo obvestila, da je bila ocena njenih neupravičenih odsotnosti spremenjena, in sicer, da se bo devet dni pretvorilo v letni dopust in da bo od njene plače odtegnjena vrednost za 72 dni.
- 22 Pritožnica je bila 7. decembra 2017 obveščena o znesku, ki naj bi se s februarjem 2018 odtegnil od njene plače.
- 23 Pritožnica je 3. januarja 2018 na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov zoper sporno odločbo vložila pritožbo.
- 24 Urad Evropske komisije za vodenje in plačevanje posameznih pravic (PMO) je 6. februarja 2018 na podlagi te odločbe izvršil odtegljaj od plače pritožnice.
- 25 Pritožnica je 27. aprila 2018 pridobila izpiske zabeležk vstopov in izstopov iz stavbe za obdobje od 1. januarja do 8. februarja 2017.

26 OI je 2. maja 2018 sprejel odločbo o zavrnitvi pritožbe.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijani sklep

- 27 Pritožnica je 2. avgusta 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo, s katero je predlagala, prvič, razglasitev ničnosti sporne odločbe in, kolikor je potrebno, odločbe o zavrnitvi pritožbe ter, drugič, to, naj Splošno sodišče odloči, da se ji zneski, ki ji bodo morali biti povrnjeni, vrnejo skupaj z zamudnimi obrestmi.
- 28 Poleg tega je pritožnica na podlagi člena 89(3)(d) Poslovnika Splošnega sodišča temu predlagala, naj ESZD naloži predložitev različnih dokumentov in dokazil.
- 29 Pritožnica je v utemeljitev tožbe pred Splošnim sodiščem navedla en tožbeni razlog, in sicer kršitev člena 1e(2) ter členov 12, 12a, 21, 25, 26, 55 in 60 Kadrovskih predpisov, členov 1 in 2 Priloge IX h Kadrovskim predpisom, dolžnosti skrbnega ravnanja, načela dobrega upravljanja, Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 26 str. 102), členov 41, 47 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu, pravice do obrambe in člena 296 PDEU.
- 30 Pritožnica se je v okviru edinega tožbenega razloga sklicevala tudi na zlorabo prava, zlorabo postopka, očitno kršitev načel varstva legitimnih pričakovanj in enakosti orožij ter na kršitev načela, da mora uprava odločbo sprejeti le na podlagi pravno dopustnih razlogov, načel sorazmernosti, kontradiktornosti in pravne varnosti ter Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).
- 31 Splošno sodišče je z izpodbijanim sklepom pritožnično tožbo zavrglo kot delno očitno nedopustno in delno očitno pravno povsem neutemeljeno.
- 32 Kar zadeva predlog za razglasitev ničnosti sporne odločbe in odločbe o zavrnitvi pritožbe, je Splošno sodišče najprej menilo, da so bile le trditve v zvezi s kršitvijo členov 21, 55 in 60 Kadrovskih predpisov ter obveznosti obrazložitve predstavljene v obliki, ki ustreza minimalnim zahtevam iz člena 76(d) Poslovnika Splošnega sodišča, druge trditve pa je zavrglo kot očitno nedopustne.
- 33 Splošno sodišče je nato trditve v zvezi s kršitvijo členov 21, 55 in 60 Kadrovskih predpisov ter obveznosti obrazložitve zavrnilo kot očitno povsem neutemeljene.
- 34 Na prvem mestu, Splošno sodišče je v zvezi z zatrjevano kršitvijo členov 21, 55 in 60 Kadrovskih predpisov v točki 79 izpodbijanega sklepa zlasti ugotovilo, da tudi če bi bilo dokazano, da je bila pritožnica dejansko prisotna v prostorih ESZD, kot ta trdi, ostaja dejstvo, da pritožnica s tem, da je jasno izrazila namen, da ne bo delala na oddelku PRISM, ker se je želela osredotočiti le na administrativna vprašanja, povezana z njeno premestitvijo, ni spoštovala pogojev iz členov 21 in 55 Kadrovskih predpisov. Po mnenju Splošnega sodišča zato ESZD ni mogoče očitati, da je menila, da je bila pritožnica neupravičeno odsotna. Poleg tega je Splošno sodišče

poudarilo, da ker nadrejeni pritožnici niso predhodno odobrili njenih odsotnosti, ki jih je ugotovila ESZD, je bil odtegljaj od plače v višini 72 koledarskih dni le posledica nespoštovanja zahtev iz člena 60 Kadrovskih predpisov.

- 35 Na drugem mestu, kar zadeva domnevni neobstoj obrazložitve odločbe o zavrnitvi pritožbe, je Splošno sodišče po tem, ko je opozorilo, prvič, da je mogoče šteti, da je ta odločba zadostno obrazložena, ker je bila sprejeta v okoliščinah, ki so zadevni uradnici znane in ki ji omogočajo razumevanje njenega obsega, in drugič, da seznanjenost zadevne osebe s temi okoliščinami lahko pomeni obrazložitev zadevne odločbe, v točki 85 izpodbijanega sklepa ocenilo, da je iz odločbe o zavrnitvi pritožbe razvidno, da je bila pritožnica podrobno seznanjena z okvirom, v katerega se je umeščala sporna odločba. V zvezi s tem je pojasnilo, da je pritožnica svoji pritožbi sama priložila več dopisov in elektronskih dopisov, nastalih v okviru dopisovanja z ESZD, katerih predmet je bil odtegljaj dni, ki so se šteli za dneve neupravičene odsotnosti, od plače.
- 36 Na tretjem mestu, Splošno sodišče je kot posledico zavrnitve predlogov za razglasitev ničnosti sporne odločbe in odločbe o zavrnitvi pritožbe in iz istih razlogov v točki 87 izpodbijanega sklepa zavrnilo predlog pritožnice, naj se odloči, da se zneski, ki ji bodo morali biti vrnjeni, vrnejo skupaj z zamudnimi obrestmi.
- 37 Nazadnje, glede na to, da je Splošno sodišče te predloge za razglasitev ničnosti zavrnilo kot delno očitno nedopustne in kot delno očitno neutemeljene, je v točkah 88 in 89 izpodbijanega sklepa presodilo, da je treba tudi predlog, ki ga je pritožnica podala na podlagi člena 89(3)(d) Poslovnika Splošnega sodišča, zavrniti. Po mnenju Splošnega sodišča iz tožbe ni razvidno niti to, da bi se z dokumenti, katerih predložitev se je zahtevala, lahko ovrgla ugotovitev iz točk od 74 do 80 izpodbijanega sklepa, da pritožnica svojim nadrejenim ni pomagala pri izvajanju nalog, ki so ji bile dodeljene, in da ESZD ni bila ves čas na voljo, kot to narekujejo obveznosti iz členov 21 in 55 Kadrovskih predpisov, niti to, da bi bilo s temi dokumenti mogoče dokazati, da odločba o zavrnitvi pritožbe ni bila zadostno obrazložena. Vsekakor naj pritožnica ne bi dovolj natančno opredelila dokumentov, katerih predložitev je zahtevala, niti naj Splošnemu sodišču ne bi predložila minimalnih elementov, ki bi utemeljevali koristnost teh dokumentov za postopek, v skladu s členom 88(2) navedenega poslovnika.

Predlogi strank

- 38 Oseba WV s pritožbo Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijani sklep razveljavi;
 - ESZD naloži plačilo vseh stroškov, vključno s stroški postopka pred Splošnim sodiščem, in
 - zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da to odloči o tožbi.
- 39 ESZD Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo razglasi za nedopustno ali vsaj neutemeljeno in
 - osebi WV naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožba

- 40 Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja en sam pritožbeni razlog, in sicer kršitev načela proste presoje dokazov in pojma sklenjenega kroga indecev ter posledično kršitev pravil o dokaznem bremenu, odrekanje sodnega varstva, diskriminacijo, izkrivljanje dejstev in očitne napake pri presoji, zaradi česar je izpodbijani sklep pravno napačno obrazložen. Ta pritožbeni razlog je razdeljen na šest delov.
- 41 ESZD meni, da je treba navedeni pritožbeni razlog zavreči kot nedopusten, saj ni v skladu z zahtevami, ki izhajajo iz člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in člena 168(1)(d) Poslovnika Sodišča, ali vsaj zavrniti kot neutemeljen.

Dopustnost pritožbe

Trditve strank

- 42 ESZD meni, da je pritožba nedopustna, ker njen edini pritožbeni razlog ni jasen. Tako naj bi bil, najprej, očitek, da je Splošno sodišče storilo očitno napako pri presoji dokazov, razdelan nedosledno, ne da bi bilo pojasnjeno, zakaj bi morala ta domnevna napaka povzročiti razglasitev ničnosti sporne odločbe. Dalje, očitek o domnevnem odrekanju sodnega varstva naj bi se v resnici nanašal na kršitev pravice do učinkovitega pravnega sredstva. V pritožbi pa naj ne bi bilo jasno navedeno, kako naj bi Splošno sodišče kršilo to pravico oziroma načelo prepovedi diskriminacije, na katero se v njej prav tako sklicuje. Nazadnje, v besedilu edinega pritožbenega razloga naj ne bi bila navedena domnevna kršitev člena 60 Kadrovskih predpisov.
- 43 Pritožnica trdi, da je pritožba dopustna.

Presoja Sodišča

- 44 Iz člena 256(1), drugi pododstavek, PDEU, člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in člena 168(1)(d) Poslovnika Sodišča je razvidno, da je treba v pritožbi natančno navesti grajane dele sodbe ali sklepa, katerega razveljavitev se predlaga, ter pravne trditve, s katerimi se ta predlog specifično utemeljuje, sicer pritožba oziroma zadevni pritožbeni razlog ni dopusten (glej sodbi z dne 2. marca 2021, Komisija/Italija in drugi, C-425/19 P, EU:C:2021:154, točka 55 in navedena sodna praksa, in z dne 20. maja 2021, Dickmanns/EUIPO, C-63/20 P, neobjavljena, EU:C:2021:406, točka 49 in navedena sodna praksa).
- 45 Pritožbeni razlog, katerega utemeljitev ni dovolj jasna in natančna, da bi Sodišče lahko opravilo nadzor nad zakonitostjo, zlasti ker bistveni elementi, na katere se ta pritožbeni razlog opira, iz besedila te pritožbe, ki je v zvezi s tem formulirano nejasno in dvoumno, ne izhajajo dovolj dosledno in razumljivo, teh zahtev med drugim ne izpolnjuje in ga je zato treba razglasiti za nedopustnega. Sodišče je tudi razsodilo, da je treba kot očitno nedopustno zavreči pritožbo, ki ima nedosledno strukturo in v kateri se omejuje na splošne trditve ter ki ne vsebuje natančnih navedb v zvezi z točkami izpodbijane odločbe, pri katerih naj bi bila potencialno podana napačna uporaba prava (sodba z dne 4. oktobra 2018, Staelen/Varuh človekovih pravic, C-45/18 P, neobjavljena, EU:C:2018:814, točka 15 in navedena sodna praksa).

- 46 Čeprav bi bila v obravnavanem primeru navedba nekaterih trditev iz te pritožbe za lažje razumevanje teh trditev gotovo lahko jasnejša, pa ta pritožba vsebuje vrsto pravnih argumentov, ki se nanašajo prav na jasno opredeljene elemente izpodbijanega sklepa. Zato trditve ESZD ne morejo voditi do tega, da se navedena pritožba v celoti razglasi za nedopustno, ampak jih je treba presojati v okviru preučitve vsakega od šestih delov edinega razloga te pritožbe.
- 47 V teh okoliščinah je treba to pritožbo razglasiti za dopustno.

Uvodna ugotovitev pritožnice

Trditve strank

- 48 Pritožnica v delu pritožbe, naslovljenem „Dejansko stanje in postopek“, navaja, da Splošno sodišče v predstavitvi dejanskega stanja in poteka spora ni navedlo in upoštevalo nekaterih dejanskih elementov, na katerih temelji analiza pritožnice.
- 49 ESZD trdi, da pritožnica ne navaja konkretnih posledic, ki naj bi jih taka opustitev imela za njeno tožbo pred Splošnim sodiščem.

Presoja Sodišča

- 50 V zvezi s tem je treba poudariti, da pritožnica zgolj našteva dejanske elemente, ki naj jih Splošno sodišče domnevno ne bi upoštevalo, in na splošno napotuje na očitok kršitve načela proste presoje dokazov in pojma sklenjenega kroga indicev ter posledično na kršitev pravil o dokaznem bremenu, ne da bi natančno navedla, pri katerih točkah izpodbijanega sklepa naj bi bila zaradi te domnevne opustitve podana napačna uporaba prava.
- 51 Zato take trditve ne izpolnjujejo zahtev, navedenih v točkah 44 in 45 te sodbe, in jih je torej treba zavreči kot nedopustne.

Utemeljenost

- 52 Prvi in drugi del edinega pritožbenega razloga pritožnice se nanašata na obrazložitev izpodbijanega sklepa, s katero je Splošno sodišče nekatere trditve pritožnice zavrglo kot očitno nedopustne. Tretji, četrti in peti del tega pritožbenega razloga se nanašajo na obrazložitev izpodbijanega sklepa, s katero je Splošno sodišče kot očitno brez vsakršne pravne podlage zavrnilo trditve pritožnice v zvezi s kršitvijo členov 21, 55 in 60 Kadrovskega predpisa ter obveznosti obrazložitve. Šesti del tega pritožbenega razloga se nanaša na to, da je Splošno sodišče zavrnilo predlog za sprejetje ukrepa procesnega vodstva na podlagi člena 89(3)(d) Poslovnika Splošnega sodišča.

Prvi in drugi del edinega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 53 Pritožnica s prvim delom edinega pritožbenega razloga, ki se nanaša na točki 63 in 64 izpodbijanega sklepa, Splošnemu sodišču očita, da je napačno ugotovilo, da zatrjevana kršitev člena 1e(2) in člena 12a Kadrovskih predpisov v tožbi sploh ni bila razdelana. Vendar pa naj bi se, prvič, pritožnica oprla na člen 1e Kadrovskih predpisov, ker naj bi v točki 54 tožbe pred Splošnim sodiščem po eni strani navedla, da se mora OI na podlagi obveznosti rezultata prepričati, da lahko uradnik svoj poklic opravlja v primernem, zdravem in nenapadalnem okolju ter okolju, v katerem ni neprestanega obrekovanja in/ali nadlegovanja, in da se je po drugi strani zdravje pritožnice na delu še poslabšalo zaradi klevetanj, zlobe in nadlegovanja, ki so bili prijavljeni in dokazani. Drugič, pritožnica naj bi v tej tožbi pred Splošnim sodiščem izpostavila tudi, da je bila predmet psihičnega nasilja, in naj bi se v točki 53 te tožbe sklicevala na točno besedilo člena 12a(3) Kadrovskih predpisov.
- 54 Pritožnica z drugim delom edinega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita njegovo odločitev glede njenega očitka zlorabe postopka, kršitve dolžnosti skrbnega ravnanja in obveznosti rezultata, da se zagotovi, da lahko uradnik svoj poklic opravlja v primernem, zdravem in nenapadalnem okolju ter v okolju, v katerem ni obrekovanja ali nadlegovanja.
- 55 Na prvem mestu, Splošno sodišče naj bi zmedeno in torej pravno napačno obrazložilo zavrnitev obravnave tega očitka, saj naj tega očitka Splošno sodišče, potem ko ga je povzelo v točki 65 izpodbijanega sklepa, ne bi niti zavrglo kot nedopustnega niti naj ga ne bi vsebinsko obravnavalo.
- 56 Na drugem mestu, pritožnica izpodbija ugotovitve Splošnega sodišča v točki 65 izpodbijanega sklepa in trdi, da Splošno sodišče za to, da je prišlo do teh ugotovitev, ni upoštevalo celotnega spisa in ni celovito preučilo dokazov. Tako naj bi kršilo načelo proste presoje dokazov in pojem sklenjenega kroga indicev ter s tem kršilo pravila o dokaznem bremenu, kar naj bi privedlo do odrekanja sodnega varstva. Natančneje, pritožnica trdi, da je navedeni očitek podprt s prilogami A.4, A.8, A.10, A.16, A.21, A.24, A.25, A.26 in A.30 k njeni tožbi pred Splošnim sodiščem.
- 57 ESZD v zvezi z drugim delom edinega pritožbenega razloga trdi, da pritožnica, ker v tožbi pred Splošnim sodiščem ni nikakršnega sklicevanja na dokaze, temu sodišču ne more očitati, da ni upoštevalo dokazil, ki naj bi podpirala njene trditve, in sicer prilog A.4, A.8, A.10 in A.16, ki so prvič navedene v fazi pritožbe. Načelo dispozitivnosti, ki velja za postopek pred Splošnim sodiščem, naj bi zahtevalo, da tožeča stranka natančno opredeli dokaze, na katere se nanašajo pravni razlogi, ne da bi morale Splošno sodišče v spisu po uradni dolžnosti iskati dokaze, ki ustrezajo očitkom tožeče stranke.

Presoja Sodišča

- 58 V zvezi s prvim delom edinega pritožbenega razloga, s katerim pritožnica trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo njeno argumentacijo, ker je napačno menilo, da zatrjevana kršitev člena 1e(2) in člena 12a Kadrovskih predpisov v tožbi sploh ni bila razdelana, je treba spomniti, da je namen nadzora Sodišča v okviru pritožbe zlasti preveriti, ali je Splošno sodišče pravno zadostno odgovorilo na vse argumente tožeče stranke (sodba z dne 25. junija 2020, Komisija/CX, C-131/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:502, točka 33 in navedena sodna praksa).

- 59 Poleg tega pritožbeni razlog, ki se nanaša na neobstoj odgovora Splošnega sodišča na argumente, navedene na prvi stopnji, v bistvu pomeni zatrjevanje kršitve obveznosti obrazložitve, ki izhaja iz člena 36 Statuta Sodišča Evropske unije, ki se za Splošno sodišče uporablja na podlagi člena 53, prvi odstavek, tega statuta in člena 119 Poslovnika Splošnega sodišča (sodba z dne 25. junija 2020, Komisija/CX, C-131/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:502, točka 34 in navedena sodna praksa).
- 60 Vendar kot je Sodišče že večkrat razsodilo, obveznosti Splošnega sodišča, da obrazloži svoje odločbe, ni mogoče razlagati tako, da pomeni, da mora podrobno odgovoriti na vsako trditev tožeče stranke, zlasti če ni dovolj jasna in natančna (sodba z dne 15. aprila 2010, Gualtieri/Komisija, C-485/08 P, EU:C:2010:188, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 61 Splošnemu sodišču tako ni mogoče očitati, da je, soočeno s splošnimi trditvami in navedbami, kot so te iz točk 53 in 54 tožbe, ugotovilo, da zatrjevana kršitev členov 1e in 12a Kadrovskih predpisov sploh ni bila pravno razdelana.
- 62 Prvi del edinega pritožbenega razloga je zato treba zavrnil kot neutemeljen.
- 63 V zvezi z drugim delom edinega pritožbenega razloga je treba ugotoviti, prvič, da trditev pritožnice, da Splošno sodišče ni obrazložilo zavrnitve obravnave tega očitka, ker ga ni niti razglasilo za nedopustnega niti vsebinsko obravnavalo, temelji na napačnem razumevanju izpodbijanega sklepa.
- 64 Iz anonimizirane različice izpodbijanega sklepa, priložene pritožbi pritožnice, je razvidno, da je Splošno sodišče, potem ko je v točki 64 tega sklepa navedlo, da „trditve, navedene v točki 63 [tega sklepa], ne izpolnjujejo minimalnih zahtev jasnosti in doslednosti iz člena 76(d) Poslovnika“, v točki 65 navedenega sklepa pojasnilo, da to velja „tudi za očitek zlorabe postopka ter kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja in obveznosti rezultata, in sicer, da se zagotovi, da lahko uradnik svoj poklic opravlja v primernem, zdravem in nenapadalnem okolju ter okolju, v katerem ni obrekovanja ali nadlegovanja“. Splošno sodišče je nato v navedeni točki 65 med drugim navedlo, da „se je tožeča stranka v podporo temu očitku omejila na splošno in z ničimer podkrepljeno splošno sklicevanje na ‚dejstva, kot so bila opisana v tej tožbi‘, in na ‚neovrgljive dokaze‘, na ‚okolje, ki je zlonamerno proti njej, in okolje očitnega poklicnega izključevanja“ ter na več drugih elementov.
- 65 Splošno sodišče je nato v točki 66 anonimizirane različice izpodbijanega sklepa, priložene pritožbi pritožnice, ugotovilo, da je treba trditve iz točk od 62 do 65 tega sklepa zavreči kot očitno nedopustne.
- 66 Zato ni utemeljena trditev, da Splošno sodišče ni obrazložilo zavrnitve obravnave očitka o zlorabi postopka ter o kršitvi dolžnosti skrbnega ravnanja in obveznosti rezultata, in sicer da se zagotovi, da lahko uradnik svoj poklic opravlja v primernem, zdravem in nenapadalnem okolju ter okolju, v katerem ni obrekovanja ali nadlegovanja.
- 67 Drugič, v zvezi z drugim očitkom iz drugega dela edinega pritožbenega razloga, navedenim v točki 56 te sodbe, je treba opozoriti, da – kot izhaja iz sodne prakse Sodišča – „kratek povzetek tožbenih razlogov“, ki mora biti naveden v vsaki tožbi, v smislu člena 21 Statuta Sodišča Evropske unije, ki se uporablja za Splošno sodišče v skladu s členom 53, prvi odstavek, tega statuta in členom 76(d) Poslovnika Splošnega sodišča, pomeni, da mora biti v tožbi pojasnjeno, kaj obsega

razlog, na katerem tožba temelji (sodba z dne 11. septembra 2014, MasterCard in drugi/Komisija, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, točka 39 in navedena sodna praksa, in sklep z dne 21. januarja 2016, Internationaler Hilfsfonds/Komisija, C-103/15 P, neobjavljen, EU:C:2016:51, točka 31).

- 68 Zato je za dopustnost tožbe pred Splošnim sodiščem med drugim potrebno, da bistveni dejanski in pravni elementi, na katerih tožba temelji, vsaj na kratko, vendar dosledno in razumljivo, izhajajo iz besedila same tožbe. Čeprav je besedilo tožbe glede specifičnih vprašanj gotovo lahko podprto in dopolnjeno s sklicevanjem na določene odlomke iz dokumentov, ki so ji priloženi, pa splošno sklicevanje na druga pisanja, tudi če so priložena k tožbi, ne more nadomestiti pomanjkanja bistvenih elementov pravne utemeljitve, ki morajo biti na podlagi določb, navedenih v prejšnji točki, zajeti v tožbi (sodba z dne 11. septembra 2014, MasterCard in drugi/Komisija, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, točka 40, in sklep z dne 21. januarja 2016, Internationaler Hilfsfonds/Komisija, C-103/15 P, neobjavljen, EU:C:2016:51, točka 32).
- 69 Zgolj dokazna in pomožna funkcija prilog pomeni, da morajo biti, kadar priloženi dokument vsebuje pravne elemente, na katerih temeljijo nekateri tožbeni razlogi, navedeni v tožbi, ti podani v samem besedilu te tožbe ali pa morajo biti v njej vsaj dovolj prepoznavni (glej sodbo z dne 2. oktobra 2019, Crédit mutuel Arkéa/ECB, C-152/18 P in C-153/18 P, EU:C:2019:810, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 70 Torej Splošno sodišče v prilogah ni bilo dolžno iskati in prepoznavati razlogov in trditev, ki bi jih lahko štelo za temelj tožbe, saj imajo priloge zgolj dokazno in pomožno funkcijo (glej v tem smislu sodbo z dne 16. septembra 2020, BP/FRA, C-669/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:713, točka 54).
- 71 Drugi očitki drugega dela edinega pritožbenega razloga je zato neutemeljen.
- 72 Zato je treba prvi in drugi del tega pritožbenega razloga zavrni kot neutemeljena.

Peti del edinega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 73 Pritožnica s petim delom edinega pritožbenega razloga, ki ga je treba obravnavati najprej, Splošnemu sodišču očita, da je napačno uporabilo člen 60 Kadrovskih predpisov in da ni upoštevalo pravne podlage sporne odločbe. Pritožnica meni, da je Splošno sodišče s tem, da je štelo, da je ta odločba, ki temelji na členu 60 Kadrovskih predpisov, veljavna, napačno uporabilo pravo pri analizi tega člena 60 in da je poleg tega izkrivilo dejstva s tem, da je štelo, da je bila pritožnica neupravičeno odsotna, čeprav je bila fizično prisotna.
- 74 Na prvem mestu, Splošno sodišče naj domnevnega obstoja neupravičenih odsotnosti ne bi analiziralo z vidika člena 60 Kadrovskih predpisov, ki je pravna podlaga sporne odločbe, ampak glede na člena 21 in 55 Kadrovskih predpisov.
- 75 Splošno sodišče naj bi s potrditvijo analize OI iz sporne odločbe, s katero je ta navzočnost pritožnice v prostorih institucije, ki naj ne bi ustrezala pričakovanjem te institucije glede razpoložljivosti in redne aktivne prisotnosti, izenačil z neupravičeno odsotnostjo, kršilo člen 60 Kadrovskih predpisov, ki se nanaša na odsotnosti brez predhodnega dovoljenja, razen v primeru bolezni ali nesreče. Ker pa naj bi bila pritožnica v teh prostorih prisotna, naj se ta člen 60 ne bi uporabljal.

- 76 Pritožnica navaja, da bi moral OI, če je menil, da pritožnica ni izpolnila teh pričakovanj, uvesti disciplinske postopke. Kršitve členov 21 in 55 Kadrovskih predpisov pa naj ne bi bilo mogoče sankcionirati z odtegljajem od plače ali z odbitkom dopusta, ker taka ukrepa nista določena v členu 9 Priloge IX h Kadrovskim predpisom. Tako naj odtegljaj od plače ne bi mogel biti prikrita ali nadomestna disciplinska kazen.
- 77 Na drugem mestu in vsekakor, ESZD naj ne bi predložila opisa delovnega mesta niti naj ne bi navedla ciljev, ki jih je treba doseči, in konkretnih nalog, ki so bile zaupane pritožnici, niti naj ne bi dokazala, da je pritožnica zavrnila, da bi se jim posvetila. V zvezi s tem naj bi Splošno sodišče storilo očitno napako pri presoji s tem, da se je v točki 74 izpodbijanega sklepa sklicevalo na odgovor pritožnice na njeno ocenjevalno poročilo za leto 2016, medtem ko so se njene domnevne neupravičene odsotnosti, kot jih je opredelilo Splošno sodišče, nanašale na leto 2017.
- 78 ESZD navaja, da petega dela edinega pritožbenega razloga v delu, v katerem se nanaša na domnevno kršitev člena 60 Kadrovskih predpisov, ni v besedilu tega edinega pritožbenega razloga. Vsekakor naj ta del ne bi bil utemeljen. V zvezi s tem naj bi Splošno sodišče pravilno poudarilo, da mora biti uradnik ves čas na voljo instituciji, da ta člen 60 sankcionira vsako neupravičeno odsotnost in torej zahteva dejansko prisotnost na delovnem mestu, ki je pogojena s tem, da uradnik izpolnjuje dva kumulativna pogoja iz členov 21 in 55 Kadrovskih predpisov, in sicer da nadrejenim pomaga pri opravljanju nalog, ki so mu dodeljene, in da je v ta namen ves čas na voljo instituciji. Zato naj bi se v nasprotju s tem, kar trdi pritožnica, Splošno sodišče in OI oprla na člene 21, 55 in 60 Kadrovskih predpisov, obravnavane skupaj, in ne le na zadnjenavedeni člen.

– *Presoja Sodišča*

- 79 V zvezi z domnevno nedopustnostjo petega dela edinega pritožbenega razloga je treba po eni strani poudariti, da čeprav uvodna navedba v zvezi s tem pritožbenim razlogom vsebuje trditve glede „očitnih napak pri presoji, ki imajo za posledico pravno netočno obrazložitev“ izpodbijanega sklepa, je iz argumentov v okviru tega petega dela jasno razvidno, da z njim pritožnica Splošnemu sodišču očita, da je pri uporabi člena 60 Kadrovskih predpisov napačno uporabilo pravo.
- 80 Po drugi strani so v navedenem petem delu natančno navedeni grajani elementi izpodbijanega sklepa in pravne trditve, ki v skladu z zahtevami, na katere je bilo opozorjeno v točki 44 te sodbe, specifično utemeljujejo predlog za razveljavitev tega sklepa.
- 81 Peti del edinega pritožbenega razloga je zato dopusten.
- 82 V zvezi s prvim očitkom iz petega dela edinega pritožbenega razloga, s katerim pritožnica Splošnemu sodišču očita, da je napačno uporabilo člen 60 Kadrovskih predpisov, je treba poudariti, da je Splošno sodišče v točkah od 70 do 80 izpodbijanega sklepa preverilo, ali sta bili sporna odločba in odločba o zavrnitvi pritožbe v skladu s členi 21, 55 in 60 Kadrovskih predpisov.
- 83 Potem ko je Splošno sodišče v točkah 71 in 72 izpodbijanega sklepa opozorilo na vsebino teh členov in na vsebino točke B uvoda Sklepa Komisije C(2013) 9051 final z dne 16. decembra 2013 o dopustu, ki se za ESZD uporablja na podlagi sklepa ESZD DEC (2014) 009 z dne 13. februarja 2014, je v točki 73 tega sklepa ugotovilo, da pritožnica ni izpolnila zahtev iz teh določb.

- 84 Tako je Splošno sodišče v točkah 74 in 75 navedenega sklepa v zvezi s pogoji iz členov 21 in 55 Kadrovskih predpisov najprej navedlo, da je OI pravilno ugotovil, da je iz spisa in zlasti iz odgovora pritožnice na njeno ocenjevalno poročilo za leto 2016 razvidno, da je zadevna oseba po svoji premestitvi v oddelek PRISM ter kljub različnim opozorilom in opominom nadrejenih izrazila namen, da na tem oddelku ne bo delala.
- 85 Dalje, Splošno sodišče je v točki 76 izpodbijanega sklepa navedlo, da je bila želja po nepomoči nadrejenim in neizvajanju nalog, ki jih je pritožnica imela, razvidna tudi iz njenega elektronskega dopisa z dne 11. aprila 2017, v katerem je pritožnica navedla, da je bila vsak dan prisotna na ESZD, da bi poskusila rešiti položaj, v katerem se je znašla po nezakoniti izključitvi z oddelka EURCA West3 in njeni premestitvi na oddelek PRISM, ki pomeni zlorabo. Pritožnica je v elektronskem dopisu navedla tudi, da ni nujno ves dan sedela v svoji pisarni.
- 86 Nazadnje, Splošno sodišče je v točki 77 izpodbijanega sklepa dodalo, da čeprav je pritožnica menila, da ji njena premestitev ne ustreza, bi lahko zahtevala premestitev drugam, vendar pa to ne pomeni, da ji do take premestitve ni treba delati na oddelku PRISM, da bi tam opravljala naloge, povezane z njenim delovnim mestom, in bila ves čas na razpolago ESZD. V točki 78 tega sklepa je Splošno sodišče pojasnilo, da bi pritožnica, če je menila, da je bila njena premestitev kakor koli nepravilna, lahko uporabila pravna sredstva, ki jih je imela na voljo, vendar pa ji temeljni dolžnosti lojalnosti in sodelovanja kljub temu prepovedujeta, da bi zavrnila izpolnitev obveznosti, ki izhajajo iz te premestitve.
- 87 Splošno sodišče je v točki 79 izpodbijanega sklepa ugotovilo, da tudi če bi bilo dokazano, da je bila pritožnica dejansko prisotna v prostorih ESZD, kot trdi sama, ostaja dejstvo, da pritožnica s tem, da je jasno izrazila namen, da ne bo delala na oddelku PRISM, ker se je želela osredotočiti zgolj na administrativna vprašanja, povezana z njeno premestitvijo, očitno ni spoštovala pogojev iz členov 21 in 55 Kadrovskih predpisov. Splošno sodišče je nato dodalo, da ESZD torej ni mogoče očitati, da je menila, da je bila pritožnica neupravičeno odsotna, in da je bil, ker odsotnosti, ki jih je ugotovila ESZD, niso predhodno odobrili njeni nadrejeni, odtegljaj od plače v višini 72 koledarskih dni le posledica nespoštovanja zahtev iz člena 60 Kadrovskih predpisov.
- 88 Splošno sodišče je nazadnje v točki 80 izpodbijanega sklepa navedlo, da ugotovitve, do katere je prišlo v točki 79 istega sklepa, ne omajajo trditve pritožnice, da je predložila številne dokaze, ki potrjujejo njeno navzočnost v pisarni in na oddelku PRISM. V zvezi s tem je Splošno sodišče v bistvu menilo, da na podlagi teh dokazov, kljub datumu njihovega posredovanja, ni mogoče dokazati niti tega, da je pritožnica pomagala svojim nadrejenim z opravljanjem nalog, ki so ji bile dodeljene, niti tega, da je bila ESZD ves čas na voljo, kar sta obveznosti, ki izhajata iz členov 21 in 55 Kadrovskih predpisov.
- 89 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da je Splošno sodišče v bistvu menilo, da pritožnica s tem, da je jasno izrazila svoj namen, da ne bo delala na oddelku, na katerega je bila premeščena, ni spoštovala pogojev iz členov 21 in 55 Kadrovskih predpisov, ESZD tako ni mogoče očitati, da je menila, da je bila pritožnica v položaju neupravičene odsotnosti in da ji je zato ESZD v skladu s členom 60 Kadrovskih predpisov lahko zakonito izvedla odtegljaj od plače v višini 72 koledarskih dni, in to tudi, če bi bilo dokazano, da je bila pritožnica v prostorih ESZD dejansko prisotna.
- 90 Najprej je treba poudariti, da medtem ko se Splošno sodišče v izpodbijanem sklepu sklicuje na „neupravičene odsotnosti“ pritožnice, iz točke 70 tega sklepa izhaja, da je Splošno sodišče preučilo, ali sta bila sporna odločba in odločba o zavrnitvi pritožbe med drugim v skladu s členom 60 Kadrovskih predpisov, ki se nanaša na primere „neupravičene odsotnosti“.

- 91 Zato je treba ugotoviti, ali je dejstvo – ob predpostavki, da bi bilo dokazano – da uradnik ne spoštuje obveznosti, ki mu jih nalagata člena 21 in 55 Kadrovskih predpisov, in sicer pomoč in svetovanje svojim nadrejenim, odgovornost za opravljanje nalog, ki so mu dodeljene, in biti ves čas na voljo instituciji, mogoče opredeliti kot „neupravičeno odsotnost“ v smislu člena 60, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov in torej omogoča, da se za tega uradnika uporabijo ukrepi iz te določbe.
- 92 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba za razlago določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi sobesedilo in cilje, ki jih uresničuje ureditev, katere del je (glej med drugim sodbo z dne 28. januarja 2020, Komisija/Italija (Direktiva o boju proti zamudam pri plačilih), C-122/18, EU:C:2020:41, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 93 Na prvem mestu je treba poudariti, da člen 60 Kadrovskih predpisov, ki je v poglavju 2 iz naslova IV, „Dopusti“, v prvem odstavku določa, da „[u]radnik ne sme biti odsoten z dela brez predhodnega dovoljenja svojega neposredno nadrejenega, razen ob boleznih ali nesreči“, da se „[b]rez vpliva na kateri koli možen disciplinski ukrep [...] vsaka pravilno ugotovljena odsotnost, ki ni bila odobrena, uradniku odšteje od letnega dopusta“ in da „[č]e je letni dopust že izrabil, izgubi pravico do osebnih prejemkov za ustrezno obdobje“.
- 94 Čeprav pojem „neupravičena odsotnost“ v tej določbi ni opredeljen, iz te določbe izhaja, da je odsotnost uradnika neupravičena, če ta uradnik – razen v primeru boleznih ali nesreče – ni spoštoval prepovedi odsotnosti, ki je ni predhodno odobril njegov nadrejeni.
- 95 Za uporabo člena 60, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov sta odločilna pravilno ugotovljena odsotnost zadevnega uradnika in neobstoj ustrezne predhodne odobritve njegovega nadrejenega. Iz te določbe namreč izhaja, da je odločilni vzrok za izgubo upravičenosti do osebnih prejemkov dejstvo, da je bil uradnik odsoten z delovnega mesta, ne da bi mu to dovoljevali Kadrovski predpisi ali organ za imenovanja (sklep z dne 30. novembra 1972, Perinciolo/Svet, 75/72 R, EU:C:1972:110, točka 10).
- 96 Kot je generalni pravobranilec navedel v točki 44 sklepnih predlogov, se v vsakdanjem jeziku pojem „odsotnost“ uporablja za označevanje dejstva, da nekdo ali nekaj ni tam, kjer se pričakuje, da bo, kar predpostavlja fizično odsotnost.
- 97 Na podlagi ničesar v besedilu člena 60, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov ni mogoče sklepati, da je treba ta pojem za namene uporabe te določbe razumeti drugače, kot je njegov običajni pomen. Natančneje, iz tega besedila nikakor ne izhaja, da je mogoče o „neupravičeni odsotnosti“ uradnika v smislu navedene določbe sklepati iz kršitve poklicnih obveznosti, ki jih ima ta na podlagi členov 21 in 55 Kadrovskih predpisov, ne glede na njegovo fizično prisotnost ali odsotnost na njegovem delovnem mestu.
- 98 Kot je namreč generalni pravobranilec v bistvu navedel v točki 46 sklepnih predlogov, člen 60, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov ne vsebuje nobene navedbe o kakršni koli neizpolnitvi navedenih poklicnih obveznosti s strani uradnika.
- 99 Na drugem mestu je treba opozoriti, da poglavje 2 iz naslova IV Kadrovskih predpisov, „Dopusti“, del katerega je člen 60 Kadrovskih predpisov, vsebuje določbe v zvezi z različnimi dopusti, ki jih ima uradnik, in sicer letnim in posebnim dopustom, urejenima s členoma 57 in 59a Kadrovskih predpisov, porodniškim dopustom, urejenim s členom 58 Kadrovskih predpisov, in bolniškim

- dopustom, ki ga ureja člen 59 Kadrovskih predpisov. Kot je generalni pravobranilec navedel v točki 54 sklepnih predlogov, se vsi ti člani nanašajo na položaje, v katerih je uradnik poklicno nedejaven in zato ni dolžan biti fizično prisoten na svojem delovnem mestu.
- 100 Čeprav se člani od 57 do 59a Kadrovskih predpisov nanašajo na položaje, v katerih je odsotnost uradnika upravičena zaradi enega od dopustov, urejenega s temi člani, se člen 60, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov nanaša na primere, v katerih je uradnik odsoten, ne da bi zanj veljal eden od primerov iz členov od 57 do 59a in ne da bi pridobil dovoljenje svojega nadrejenega.
- 101 To, da člen 60, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov spada v poglavje 2 iz naslova IV teh predpisov, potrjuje, da uporaba te določbe predpostavlja fizično odsotnost zadevnega uradnika z delovnega mesta.
- 102 Na tretjem mestu, uradnik, ki je v položaju „pravilno ugotovljene odsotnosti, ki ni bila odobrena“ v smislu člena 60, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov, je – brez poseganja v morebitno uporabo določb na disciplinskem področju – izpostavljen odštetju te neupravičene odsotnosti od njegovega letnega dopusta, v primeru, da je tega porabil, pa izgubi osebne prejemke za obdobje, ki ustreza navedeni neupravičeni odsotnosti.
- 103 V zvezi s tem je Sodišče namreč razsodilo, da uradnik, čigar neupravičena odsotnost je bila pravilno ugotovljena in čigar pravica do letnega dopusta je izčrpana, *ipso iure* izgubi svoj osebni prejemek (sodba z dne 6. julija 1983, Geist/Komisija, 285/81, EU:C:1983:192, točka 21).
- 104 Izguba upravičenosti do osebnih prejemkov, določena v členu 60, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov, ni niti disciplinska sankcija niti enakovreden ukrep (sodba z dne 6. julija 1983, Geist/Komisija, 285/81, EU:C:1983:192, točka 21).
- 105 Iz tega po eni strani izhaja, da sta odštete neupravičene odsotnosti od letnega dopusta ali – v primeru, da je bil ta porabljen – izguba upravičenosti do osebnih prejemkov za obdobje, ki ustreza tej odsotnosti, ki sta določena v členu 60, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov, ukrepa, katerih namen – zaradi njune narave in njunih učinkov – ni, da je uradnik opomnjen ali kaznovan zaradi svojega domnevnega slabega vedenja ali nesposobnosti ali tega, da ni na razpolago, kar naj bi izkazal v obdobju opravljanja svojega dela, ampak kompenzacija fizične odsotnosti tega uradnika. Ker se odsotnost izračuna s številom dni ali polovičnih dni, se ta ukrepa udejanjita tako, da se število dni ali polovičnih dni odšteje od preostanka letnega dopusta oziroma da se, glede na okoliščine, izvedejo odtegljaji od osebnih prejemkov zadevnega uradnika.
- 106 Kot pa je generalni pravobranilec navedel v točki 63 sklepnih predlogov, v nasprotju s položaji, v katerih je uradnik odsoten z delovnega mesta, ni mogoče količinsko opredeliti njegove morebitne neizpolnitve poklicnih obveznosti.
- 107 Po drugi strani cilj ukrepov iz točke 105 te sodbe ni, da se z njima nadomesti disciplinska sankcija zaradi take neizpolnitve.
- 108 Zato cilj ukrepov iz člena 60, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov potrjuje razlago, da se ta določba nanaša na položaje, v katerih je uradnik fizično odsoten s svojega delovnega mesta.
- 109 Zato, kot je navedel generalni pravobranilec v točki 64 sklepnih predlogov, to, da se šteje, da je uradnik, ki je prisoten na svojem delovnem mestu in ki slabo opravlja svoje naloge ali celo izkaže nepokorščino, v položaju „neupravičene odsotnosti“ v smislu člena 60, prvi odstavek, Kadrovskih

predpisov in da se torej lahko izvedejo odbitki oziroma odtegljaji od dopusta ali njegovega osebnega prejemka, pomeni zlorabo disciplinskega postopka. Zaradi te napačne opredelitve „neupravičene odsotnosti“ je temu uradniku, ne da bi ta lahko izkoristil jamstva rednega disciplinskega postopka, naložena denarna kazen, ki ni določena v Kadrovskih predpisih.

- 110 Iz tega sledi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je v izpodbijanem sklepu ugotovilo, da tudi če bi bilo dokazano, da je bila pritožnica dejansko prisotna v prostorih ESZD, ta ni spoštovala pogojev, zahtevanih v členih 21 in 55 Kadrovskih predpisov, ker je izrazila namen, da na tem oddelku ne bo delala, in da zato ESZD ni mogoče očitati, da je menila, da je bila pritožnica v položaju neupravičene odsotnosti, ter da je ESZD, ker odsotnosti, ki jih je ta služba ugotovila, niso predhodno odobrili nadrejeni pritožnice, lahko v skladu s členom 60 Kadrovskih predpisov izvedla odtegljaj od plače v višini 72 koledarskih dni.
- 111 Iz navedenih preudarkov izhaja, da je prvi očitek petega dela edinega pritožbenega razloga utemeljen.
- 112 Zato je treba izpodbijani sklep razveljaviti, ne da bi bilo treba preučiti drugi očitek petega dela edinega pritožbenega razloga in njegove druge dele.

Tožba pred Splošnim sodiščem

- 113 V skladu s členom 61, prvi odstavek, drugi stavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko to v primeru razveljavitve odločitve Splošnega sodišča samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje.
- 114 Tak je položaj v obravnavani zadevi.

Predlog za razglasitev ničnosti sporne odločbe in odločbe o zavrnitvi pritožbe

- 115 Poudariti je treba, da se napačna uporaba prava, ugotovljena v točki 110 te sodbe, nanaša tudi na sporno odločbo in odločbo o zavrnitvi pritožbe.
- 116 Iz odločbe o zavrnitvi pritožbe je razvidno, da je ESZD menila, da je uradnik prisoten v tej službi, če izpolnjuje dva kumulativna pogoja, ki izhajata iz členov 21 in 55 Kadrovskih predpisov, in sicer, da pomaga svojim nadrejenim z opravljanjem nalog, ki so mu dodeljene, in da je ves časi na voljo instituciji. V zvezi s tem je ESZD po eni strani menila, da uradnik, ki je izrazil namero, da ne bo pomagal nadrejenim in da ne bo opravljal nalog, ki so mu dodeljene, ne izpolnjuje pogojev dejanske prisotnosti v službi in je v položaju neupravičene odsotnosti. Po drugi strani je ESZD zavrnila dokaze, na katere se je sklicevala pritožnica, kot da ne dokazujejo „dejanske prisotnosti“ v smislu pogojev, ki jih zahtevata člena 21 in 55 Kadrovskih predpisov.
- 117 ESZD je iz domnevne neizpolnitve obveznosti iz členov 21 in 55 Kadrovskih predpisov sklepala, da je bila pritožnica v položaju „neupravičene odsotnosti“ v smislu člena 60 Kadrovskih predpisov. Kot pa je bilo opozorjeno v točki 95 te sodbe, sta za uporabo tega člena 60, prvi odstavek, razen v primeru bolezni ali nesreče, pravilno ugotovljena odsotnost zadevnega uradnika in neobstoj ustrezne predhodne odobritve njegovega nadrejenega odločilna, saj je treba to odsotnost šteti za fizično odsotnost tega uradnika z njegovega delovnega mesta.
- 118 Zato je treba sporno odločbo in odločbo o zavrnitvi pritožbe razglasiti za nični.

Restitucijski zahtevki

- 119 Pritožnica je s tožbo pred Splošnim sodiščem predlagala tudi, naj se zneski, ki ji bodo morali biti vrnjeni, vrnejo skupaj z zamudnimi obrestmi po obrestni meri 5 % letno ali po kateri koli drugi obrestni meri, izračunani na dan dejanskega vračila in glede na datum različnih izvršenih odtegljajev.
- 120 V zvezi s tem je treba opozoriti, da ima Splošno sodišče na podlagi člena 91(1), drugi stavek, Kadrovskih predpisov glede sporov finančne narave neomejeno pristojnost (sodba z dne 21. februarja 2008, Komisija/Girardot, C-348/06 P, EU:C:2008:107, točka 58).
- 121 Neomejena pristojnost, podeljena sodišču Unije na podlagi člena 91(1) Kadrovskih predpisov, daje temu nalogo, da celovito reši spor, ki mu je bil predložen v odločanje, kar pomeni, da odloči o vseh pravicah in obveznostih uslužbenca, z izjemo tega, da vrne zadevni instituciji izvršitev takega dela sodbe pod njegovim nadzorom v natančno določenih okoliščinah, ki jih določi (sodba z dne 18. decembra 2007, Weißenfels/Parlament, C-135/06 P, EU:C:2007:812, točka 67).
- 122 Sodišče Unije mora instituciji po potrebi naložiti plačilo zneska, do katerega je pritožnica upravičena na podlagi Kadrovskih predpisov ali drugega pravnega akta (sodbi z dne 18. decembra 2007, Weißenfels/Parlament, C-135/06 P, EU:C:2007:812, točka 68, in z dne 10. septembra 2015, Preveritev Missir Mamachi di Lusignano/Komisija, C-417/14 RX-II, EU:C:2015:588, točka 40).
- 123 „Spori finančne narave“ v smislu člena 91(1) Kadrovskih predpisov niso le odškodninske tožbe, ki jih uslužbenci vložijo zoper institucijo, ampak tudi vsi tisti spori, katerih namen je, da institucija plača uslužbencu znesek, za katerega ta meni, da mu ga institucija dolguje na podlagi Kadrovskih predpisov ali drugega akta, ki ureja njuno delovno razmerje (sodba z dne 18. decembra 2007, Weißenfels/Parlament, C-135/06 P, EU:C:2007:812, točka 65).
- 124 V obravnavani zadevi je zahtevki pritožnice, naj ji ESZD povrne zneske, odtegnjene od njene plače, in da naj se ti zneski povečajo za zamudne obresti, finančne narave v smislu člena 91(1) Kadrovskih predpisov.
- 125 Glede na razglasitev ničnosti sporne odločbe in odločbe o zavrnitvi pritožbe je treba temu zahtevku ugoditi in ESZD naložiti, naj pritožnici povrne zneske, ki so bili neupravičeno odtegnjeni od njene plače, in sicer za 71,5 dneva, ker je bilo z odločbo o zavrnitvi pritožbe ugodeno zahtevku pritožnice v zvezi s pol dneva. Ti zneski se zaradi pravičnosti povečajo za obresti po obrestni meri 5 % letno od datuma, ko so bili ti zneski odtegnjeni.

Stroški

- 126 Sodišče v skladu s členom 184(2) Poslovnika Sodišča odloči o stroških, če je pritožba utemeljena in če samo dokončno odloči v sporu.
- 127 Člen 138(1) tega poslovnika, ki se v skladu z njegovim členom 184(1) uporablja v pritožbenem postopku, določa, da se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker je oseba WV predlagala, naj se ESZD naloži plačilo stroškov, in ker ESZD s svojimi razlogi ni uspela, se ji naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške osebe WV, tako na prvi stopnji kot v okviru te pritožbe.

Iz teh razlogov je Sodišče (sedmi senat) razsodilo:

- 1. Sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 29. januarja 2020, WV/ESZD (T-471/18, neobjavljen, EU:T:2020:26), se razveljavi.**
- 2. Odločba Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD) z dne 27. novembra 2017 o odtegljaju od plače v višini 72 koledarskih dni in odločba ESZD z dne 2. maja 2018 o zavrnitvi pritožbe pritožnice, ki je bila vložena 3. januarja 2018, se razglasita za nični.**
- 3. ESZD se naloži, da pritožnici vrne zneske, ki so bili neupravičeno odtegnjeni od njene plače, v višini 71,5 dneva. Ti zneski se povečajo za zamudne obresti po obrestni meri 5 % letno od datuma, ko so bili ti zneski odtegnjeni.**
- 4. ESZD poleg svojih stroškov nosi stroške osebe WV, tako na prvi stopnji kot v okviru te pritožbe.**

Podpisi